

Szent Család ünnepén. Kismisére.

A mai evangélium tanítását három pontban lehetne összefoglalni:

1. A Szentcsalád törvénytisztelete. Ismerik a törvényt: Megemlékezzél arról, hogy az Úr napját megszenteljed. Ismerik Mózes előírását: évente háromszor a templomba feljönni azoknak is, akik távol laknak. Az Úr Jézus 12 éves korában felmegy szüleivel. Mindenben hasonló lett hozzánk, kivéve a bűnt. Tehát érzi a fáradságot, a hosszú út terhét, a tűző nap hevét és a forró sziklás út égető hőségét. De szülei nem kényeztetik. Tudják, hogy az ember a szenvedésben, a munkában és fáradozásban edződik.

2. Együtt töltik az ünnepet. Egész héten át leköti őket a munka, Szent József ácsként járja a környéket, a Szűzanya otthon végzi a házi teendőket, a gyermek Jézus pedig a gyermekek foglalkozását űzi, játszik pajtásaival. Az ünnep lényegét megértik: alkalom a családi béke és szeretet ápolására.

Ma is együtt kell ünnepeljen a család. Egész héten szétszór bennünket a kötelességteljesítés, az ünnepet, a vasárnapot szenteljük a családi együttlétnek, amikor az édesapának ideje és alkalma van érdeklődni az elmúlt hét családi eseményi után, amikor a család minden egyes tagjának alkalma van a kölcsönös szeretetet ápolni és gyakorolni. Ne legyen a vasárnap újabb alkalom a szétszórtságra, amikor a családtagja a heti munkai távollét után újra csak távol családjától talán kocsmába vagy kártyázásnál tölti az időt.

3. A Szűzanya és Szent József aggódva keresik a gyermeket. Bár tudják, hogy Isten fiának gondviselői, Isten fia pedig rossz helyen nem lehet, nem nyugosznak, amíg csak bizonyosat nem tudnak róla. Tudjon az édesapa, édesanya aggódni gyermekeiért. A testi egészségükért, jövőjükért tudunk aggódni. De ez nem elég. Lelkéért, jelleméért és becsületéért is aggódjunk. Nem lehet magunkat megnyugtatni, hogy amint a házból kint van gyermekünk, neveli más. A szülők elsősorban felelősek gyermekeikért. Talán amikor legnyugodtabbak vagyunk gyermekeink felől, hogy jó helyen vannak, akkor veszítik el becsületüket barátaik, barát nőik előtt, akkor teszik szerencsétlenné magukat egy egész életre.

Felelősség az Úristen előtt. A talentumokról szóló példabeszéd. Nekem három, nekem öt talentumot – gyermeket – adtál, íme itt vannak, kamatoztattam őket becsületben, istenfélelemben, kamatoztattam őket a mennyország számára.

Kőröstarján, 1966. január 9.